

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9Csp/183/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719201254
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2719201254.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: S. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D., o zaplatenie 460,56 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 460,56 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 454,32 € od 30.1.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len právny predchodca žalobcu) sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.8.2019 domáha, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 460,56 € s príslušenstvom, a to z titulu nesplateného úveru. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.10.2019 zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6,24 € od 30.1.2017 do zaplatenia späť.

2. Vzhľadom na skutočnosť, že v spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (žalovaný sa k žalobe nevyjadril) a predmetom konania je zaplatenie sumy 460,56 €, ktorá suma neprevyšuje 1.000,- €, podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v takomto prípade nie je potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie. Rozhodnuté tak bolo vo veci bez nariadenia pojednávania.

3. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere, notárskou zápisnicou, prílohou, zmluvou o poskytovaní služieb, splátkovým kalendárom, predžalobnou upomienkou, doručenkami, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, písomnými vyjadreniami žalobcu, správami o pobyte žalovaného a zistil tento skutkový stav veci:

4. Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.8.2016 (ďalej len Zmluva) poskytol právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. žalovanému úver vo výške 454,32 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 9 mesiacov spolu s poistením v sume 52,04 €, t.j. celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 468,36 €. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 0 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 0 %, konečnú splatnosť úveru 20.5.2017, splatnosť prvej splátky 20.9.2016 a splatnosť ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci. Žalovaný nespĺcal poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 26.11.2016, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 19.1.2017. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný neuhradil žiadnu sumu.

Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 460,56 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 454,32 € a z dlžného poisťného za štyri predpísané splátky vo výške 6,24 €. Žalovaný po podaní žaloby na súd neuhradil žiadnu sumu.

5. Z notárskej zápisnice napísanej notárkou I. V. na notárskom úrade v Bratislave dňa 11.12.2017 vyplýva, že na základe projektu rozdelenia zlúčením došlo k zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., pričom právnym nástupcom v prevádzkovaní podnikania týkajúceho sa produktu poskytnutého predmetnou Zmluvou sa stala obchodná spoločnosť VÚB, a.s., t.j. pôvodný žalobca.

6. Uznesením č. k. 9Csp/183/2019-60 zo dňa 13.3.2020 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., vstúpil žalobca. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 19.2.2020 má súd preukázané, že právny predchodca žalobcu písomne oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu.

7. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

9. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Súd mal preukázané, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho

zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprímerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

14. Po preskúmaní Zmluvy súd dospel k záveru, že obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzavretia. Zároveň súd zistil, že na jej základe plnil právny predchodca žalobcu, ktorý poskytol žalovanému úver vo výške 454,32 €. Žalovaný si svoje povinnosti z uzavretej zmluvy neplnil, pričom nezaplatil úver spolu s príslušenstvom riadne a včas, čím sa dostal do omeškania a vznikol mu dlh celkovo vo výške 460,56 €. Z uvedeného dôvodu ho právny predchodca žalobcu vyzval na uhradenie nedoplatku na splátkach s upozornením, že ak nedoplatok neuhradí, právny predchodca žalobcu bude oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Súd mal preukázané, že daná výzva bola žalovanému odoslaná, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, z ktorého dôvodu súd konštatuje, že právny predchodca pôvodného žalobcu si uplatnil právo na zosplatenie dlhu v súlade so zákonom, keďže uvedené právo vyplýva z bodu 8.2 Zmluvy, t.j. bolo účastníkmi dohodnuté. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 460,56 € pozostávajúcu z dlžnej sumy istiny úveru vo výške 454,32 € a z dlžného poistného vo výške 6,24 €. Zároveň súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to vo výške 5 % zo sumy 454,32 € ročne od šiesteho dňa po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru do zaplatenia.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal ich plnú náhradu voči žalovanému. V súvislosti s čiastočným späťvzatím žaloby v časti príslušenstva (aj napriek tomu, že o čiastočnom zastavení konania súd v zmysle § 145 ods. 3 CSP nerozhodoval) súd konštatuje, že pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, pokiaľ v žalobe nie je vyčíslené (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 6 Obo 243/2007). Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca príslušenstvo pohľadávky v žalobe nevyčísľil, súd uzavrel, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).